

Verbonden in gebed Fraternité de Tibériade

De winter bij onze broeders in Litouwen, in Baltriškės

Beste biddende vrienden,

Vrede en vreugde!

Dit is een verhaal dat ik heb gehoord en dat uit het Verre Oosten komt. Het is het verhaal van een volk dat heel graag meedoet aan de loterij. Als iemand wint, houdt deze de prijs niet, maar deelt hij hem meteen. Het grootste gevaar voor hen bestaat erin om rijk te worden en zo te denken dat ze de anderen niet meer nodig hebben. Delen is nodig om banden te smeden, om ons open te stellen voor wederzijdse hulp en broederschap. Door zich volledig te onthechten no-

Broeder Bart en broeder François

digt God ons uit om in relatie te treden. De H. Franciscus van Assisi bleef verwonderd over dit mysterie van de Menswording, hij moest die zo nabije God, die de hele schepping verzoent, opnieuw “zien”. En hij beschouwde het kindje Jezus in de kribbe van Greccio. De wijzen hadden ook nodig om te zien, en zij verlieten hun land en gingen op weg.

Aangekomen in Bethlehem, vonden de wijzen een God die een belenaar wordt. Om onze liefde te tonen, hebben wij de neiging elkaar te overstelpen met allerlei soorten geschenken. Jezus leert ons dat wij door onszelf arm te maken, los te maken van onze bezittingen, kunnen zeggen: “Ik heb je nodig, ik heb niet genoeg aan mijzelf.” En uiteindelijk hadden de wijzen een heel grote vreugde en bogen zij zich voor het kind. Zij keerden langs een andere weg terug naar hun land. Christus ontmoeten opent ons voor nieuwe, meer broederlijke relaties, maar ook voor een ander gedrag, met meer respect voor de schepping. Dit wensen wij u voor het nieuwe jaar en danken u voor uw gebed en uw vriendschap.

Broeder François

Met genoegen schrijf ik jullie na een retraite van enkele weken in Westvleteren, een trappistenklooster in West-Vlaanderen. Dat heeft mij deugd gedaan. Toen ik terugkeerde naar Lavaux-Sainte-Anne, werd ik getroffen door de vrolijke dynamiek van de gemeenschap en haar missionair verlangen. Een hardwerkende gemeenschap ook, een kleine bijenkorf, gaande van boerderijwerk tot bescheiden dagelijkse diensten. Ja, het is goed om als broeders samen te leven rond Jezus. En als kers op de taart de communicatieve vreugde van onze twee nieuwe postulanten, Jules en Gustave. De jongeren van het Sint-Jan-de-Doper-jaar stralen levensvreugde uit.

De afgelopen dagen hebben wij enkele lijdende mensen mogen onthalen en wij merkten dat onze gemeenschap een plaats van genezing en vertrouwen kan zijn. Door een eenvoudig onthaal, zonder oordeel, kan elke persoon, en vooral een persoon in moeilijkheden, het licht herontdekken dat hij in zich draagt. Ik herinner mij iets van Anthony Bloom: "Als wij niet naar de schoonheid in een persoon zien, kunnen wij hem nergens mee helpen. Je helpt een persoon niet door te zoeken naar wat er mis is met hem, wat lelijk is, wat vervormd is. Christus

Broeder Benoît en broeder Bart tijdens het SDJ-weekend in oktober

keek naar iedereen die hij ontmoette: de prostituee, de dief, en zag de verborgen schoonheid in hen. Het was misschien een vervormde, beschadigde schoonheid, maar toch was het schoonheid. Hij zorgde ervoor dat deze schoonheid naar boven kwam. Moge deze Kerst een gelegenheid zijn om de schoonheid te herontdekken die elkeen diep in zijn hart draagt.

Broeder Bart

* * *

Een zondagavond, toen ik aankwam in mijn kluisenaarshut voor de 24 uur afzondering, vond ik een klein stukje papier op tafel: "Jij, die hier bidt, bid alsjeblieft voor mij"... Geen handtekening, niet veel details over de bedoeling van het gebed. Dit verzoek, zo eenvoudig verwoord, raakte mij en ik droeg het uitvoerig mee in mijn gebed.

Een andere keer vraagt een dame aan het onthaal mij angstig: "Denk je dat ik in staat ben om lief te hebben?" Ja, ik geloof van wel.

Haar vraag alleen al onthult haar verlangen om lief te hebben, het is dààr dat de liefde begint.

Toch moet ik toegeven dat ik mij telkens zo klein voel bij zulke verzoeken, zulke vragen, omdat achter deze woorden vaak een grote diepte, een verwachting, een lijden schuilgaat. Wij kunnen ons enkel samen tot de Heer wenden.

De laatste tijd werd ik getroffen door de rijke uitwisselingen met andere gemeenschappen. Ik heb drie mooie weken mogen doorbrengen bij de zusters van Bethlehem in het klooster van ND de Clémence. Gevoed door de afzondering, het woord van God, de stilte, de schoonheid van de liturgie en van de schepping, kon mijn hart tot rust komen. Ik kwam aan toen de zusters een groot dankfeest aan het voorbereiden waren voor de families van de zusters die een paar maanden geleden hun geloften hadden afgelegd. Het was zo mooi om samen deze voorbereidingen te beleven: de tafellakens strijken, boeketten maken, de tafels dekken... En ik zag er een gelijkenis in voor ons godgewijde leven: een verwachting, een voorbereiding op het feest van het Koninkrijk...

En dan een mooie ontmoeting met de zusters Karmelietessen van Floreffe die zich beetje bij beetje moedig voorbereiden om hun klooster te verlaten. Eén van de zusters, die hoorde hoe wij spijt hadden over hun verhuizing, antwoordde: "Met het ouder worden bouwen wij meer aan ons innerlijke huis, de buitenkant wordt minder belangrijk. Jij zult het zien als jij 80 bent!" Wij zijn hen erg dankbaar voor het onthaal en de goede boeken die wij hebben gekregen! Het was ook een genoegen om drie nieuwe geiten te verwelkomen, die ons werden aangeboden door de Benedictijnse Zusters van Hurtebise. Of ik denk aan wat de Madonna House-gemeenschap ons regelmatig delen aan onverkochte

Zuster Asta

artikelen van het grootwarenhuis. Dank u voor deze concrete, zusterlijke en diepe banden in de Heer!

Een mooi en vredig nieuwjaar voor jou, gevuld met hoop en troost van de Heer.

Zuster Asta

TERUG IN HET LAND

Misschien heb je bij het altaar of in de tuin al een broeder opgemerkt die je hier nog niet hebt gezien... of die gewoon op doorreis is... Ik ben nochtans van de streek met mijn roots hier in Beauraing.

De Heer riep mij lang geleden naar dit kleine bos van Charnet en na vijf jaar opleiding in België vertrok ik, met al mijn jeugdig enthousiasme, met drie andere broeders om de fraterniteit in Litouwen te stichten. En ik heb twintig fantastische jaren in dit prachtige land doorgebracht. Na deze lange tijd geef ik toe dat ik mij volledig Litouwer voel... Wat niet betekent dat ik daarom minder Belg ben!

Tijdens het Generaal Kapittel in september kwam het als een verrassing: de Fraterniteit vroeg mij om alles daar te laten vallen om terug

te keren naar België. Ik ontving deze oproep van de gemeenschap als een oproep van de Heer om alles achter te laten om Hem te volgen: het was de uitnodiging van Jezus aan de rijke jonge man: "Als je volmaakt wilt zijn, ga dan, verkoop alles wat je bezit en kom dan en volg mij." En na twintig

Broeder Gilles met de Kinderen van de Oogst in Litouwen

jaar Litouwen had ik het gevoel dat ik nu veel meer te verlaten had dan toen ik op vierentwintigjarige leeftijd naar Litouwen kwam. Het afscheid in Litouwen was een beetje hartverscheurend en tegelijkertijd kreeg ik zoveel genegenheid dat mijn hart ervan overliep. Meer nog dan de pijn van de scheiding voelde ik de dankbaarheid voor al die mooie jaren die ik daar heb geleefd.

En nu wacht de Heer op mij voor nieuwe avonturen in België. Ik herontdek met vreugde de gemeenschap van Lavaux. De broeders hebben mij goed ontvangen. Het is een vreugde om met broeders samen te leven met wie ik nog niet veel heb samengewoond. Veel veranderingen, maar het is geweldig. En dan ben ik super gemotiveerd om jou te ontmoeten. Er zijn zoveel mensen om te ontmoeten, namen om te leren... Vreugde om de tuin te herontdekken die ik twintig jaar geleden verliet!

Ik kom in het vertrouwen dat de Heer hier wonderen voor mij aan het voorbereiden is. Dank u voor uw gebed om deze nieuwe stap te wagen. Dankjewel.

Broeder Gilles

“MIJN LIEFDE IS MIJN TROUW”: OP SCHOOL BIJ DE HEILIGE MUTIEN-MARIE

Op woensdag 3 november verlaten drie kleine postulanten Pondrôme, in de regen, samen met hun novicemeesteres, zuster Ieva Marie, richting Malonne, bij de heilige broeder Mutien-Marie. Vijf dagen om de provincie Namen te doorkruisen, zonder geld, onderdak of telefoon... aangemoedigd door de woorden van Jezus die diezelfde ochtend voorgelezen werden: “Ga en verkondig dat het Koninkrijk der

Zuster Ieva Marija

hemelen nabij is... neem noch goud, noch zilver, noch geld in uw rugzak, geen reiszak, geen dubbele kledij, of schoeisel, noch staf", en deze verzuchting van Sint Franciscus: "Dit is wat ik wil, dit is wat ik zoek, wat diep in mijn hart brandt"... Omdat wij nog geen heiligen zijn, was deze vlam in ons minder levendig... misschien had de regen er iets mee te maken...

"Kom tot mij, het is warm."

De eerste dag om 12.00 uur waren wij doorweekt en "een beetje" onderkoeld... Na een zoektocht om de sleutel van de kerk te vinden, waren wij verrast dat de verwarming aan stond! Diezelfde avond had

Ieva, zuster Anna, Pauline et Reinhilde

de Voorzienigheid ervoor gezorgd om de verwarming in de kerk van Houyet te laten aanzetten, droger inbegrepen!

"Daar waar twee of drie verenigd zijn in mijn naam..."

De verwarming was aangezet door Nicole, die had aangeboden ons onderdak te zoeken voor de nacht. Uiteindelijk vonden wij een onderkomen bij haar en bij haar zus. Wij brachten de avond allemaal samen door, zingend, muziek makend, etend en kletsend... Het was een zeer zusterlijke tijd en wij waren erg blij om te zien hoe deze twee zussen — die alleen woonden — samen een gelukkige avond doorbrachten en ons herinneringen uit hun jeugd vertelden.

“God, kom mij te hulp!”

De volgende dagen kwam de zon te voorschijn... maar 's avonds gaat de zon ook onder! Vrijdag, aan het eind van de dag roept Reinhilde — als haar oog op een kappelletje valt — uit: “Is het de H. Rita of de H. Antonius?” Geen van beiden... het is “Jezus de Trooster”. Er is daar iemand aan het bidden en die komt naar buiten en hij biedt aan om ons te helpen. Met het oog op de nog af te leggen weg en het gevorderde uur toont hij ons een kortere weg. Als wij weer vertrekken, zien wij hem in zijn auto stappen en ook vertrekken: als een engel die op ons wachtte om ons de weg te wijzen.

Dank u Heer voor uw wonderen en uw waakzame aanwezigheid tijdens deze paar dagen trektocht. Wij vertrouwen het begin van onze weg in navolging van Christus toe aan uw gebed.

Reinhilde, Ieva en Pauline

HET GELUK VAN EEN EENVOUDIGE VREUGDE

In het enthousiasme van Allerheiligen ging ons noviciaat, bestaande uit Gustave, Jules, Broeder Simon en Broeder Benoît, zonder geld en bedelend om voedsel en onderdak, op weg naar Ban-neux. Onze kleine groep, waarin drie continenten en vier nationaliteiten vertegenwoordigd zijn, is zeer universeel! Een universaliteit die ook zal worden ervaren in ontmoetingen met Armeniërs, Syriërs, Congole-

zen, Tsjetsjenen, Chinezen, enz. Ons doel was broederlijk samenzijn, elkaar leren kennen en ons jaar toevertrouwen aan de Maagd der Armen.

Van de avonturen die wij hebben meegemaakt, willen wij er twee met jullie delen.

De eerste situeert zich op dag twee van onze uitstap, een dag waarop het maar één keer regende: van 's morgens tot 's avonds. Wij kwamen rond 17.00 uur totaal doorweekt aan bij E.H. Jean-Pierre in Barvaux. De pastorie wacht op renovatie en daarom leidt hij ons naar de sacristie van Bomal, klein maar verwarmd! Wat een genot om onze kleren, sokken en al wat nat was in de rugzakken te kunnen drogen. Eenmaal opgewarmd, bereiden wij de tafel voor met de vruchten van het bedelen en de vrijgevigheid van Jean-Pierre. Het was een moment van zeer broederlijk delen. Er was geen onderscheid meer tussen religieuzen en diegenen die het nog niet zijn, aangezien wij allemaal in hetzelfde schuitje zaten. De maaltijd zal nog lang doorgaan, vooral luisterend naar Gustave die ons iets vertelt over zijn jeugd in Rwanda. Het geluk van eenvoudige geneugten na een zware dag is een grote schat.

Na een goede nachtrust vertrekken wij naar Banneux waar wij eerder aankomen dan verwacht, aangezien wij een genereus aanbod kregen van zuster Anne-Thérèse, die met de auto naar het heiligdom gaat... Daar stoten wij op verschillende weigeringen in onze zoektocht naar onderdak, en de Heer leidt ons zo naar "Poverello" waar wij worden verwelkomd door "de Heilige Geest", de naam van een groep Syrische families uit Aleppo, die sinds enkele jaren hun toevlucht zoeken in

Gustave en Jules

de Luikse regio. Zonder iets te weten van onze zoektocht nodigen zij ons uit bij hun maaltijd. Wij hebben net genoeg tijd om naar de mis in het heiligdom te gaan, dan keren wij terug om te worden begroet aan een grote tafel en kunnen een ontroerende maaltijd delen, in de geest van de warmte en de overvloed van het Oosten. Het waren de buitenlanders die ons verwelkomden. Wij nemen dan de tijd voor uitwisseling in de grote zaal van de ontvangstruimte. Zo ontdekken wij de moed van gezinnen die alles moesten achterlaten, uit trouw aan Christus. Een vader werd zelfs 40 dagen gekidnapt door de jihadisten voordat hij werd vrijgelaten. Zijn christelijk geloof werd te overtuigend voor zijn cipiers. Deze mensen leefden liever ver van huis met Christus, dan thuis te blijven zonder Hem.

Van deze pelgrimstocht kwamen wij heel blij terug omdat wij de goedheid van de mensen en de momenten van broederschap hebben kunnen proeven. Jezus zei tegen hen: "Hebben jullie aan iets gebrek gehad? Nee, Heer." (Luc. 22,35)

Gustave, Jules, Broeder Simon en Broeder Benoît

ZONDAG ANDERS

Onze harten blijven geraakt, gesterkt, vernieuwd en gevuld met dankbaarheid voor deze ervaring die wij beleefden tijdens de "zondag anders"...

Hartelijk dank aan de broeders en zusters van Tiberiade voor dit mooie initiatief, voor deze openheid die een ontmoeting mogelijk maakt: God komt doorheen de mens... de mens komt door God...

Agnieszka en Nicolas met hun kinderen

Reeds lange tijd verlangend om met deze gemeenschap verbonden te zijn en de band met de broeders en zusters in het geloof aan te halen, hebben wij uiteindelijk besloten om deel te nemen aan deze dag ... EINDELIJK ... omdat de zorgen van het dagelijks leven en al dat wat nog moest gebeuren, bijna de dorst van ons hart zou verstikken.

Deze dag die wij konden beleven, was als een terugkeer naar het huis waar wij onze geliefden, onze familie vonden... waar wij een warm, welwillend, vreugdevol welkom ervaarden... waar wij ons getroost voelden door kleine gebaren rijk aan aandacht en zachtheid, door woorden die plotseling nieuwe horizonten openen... door uitwisselingen die ons laten groeien en leiden tot het essentiële...

Om de rijkdom van deze "zondag anders", die vandaag nog steeds in onze harten nazindert, uit te drukken, willen wij een paar dankwoorden zeggen... als madeliefjes... Bedankt Zuster Agnès, Broeder Emmanuel voor je vriendelijk onthaal. Dank je broeder Benoît voor je homilie waarbij je ons herinnerde aan de remedie tegen alle bitterheid (vgl. Ex 15, 23-24)... Bedankt aan jou, broeder David, voor de afwas samen waar je met zoveel vreugde en eenvoud reageerde op onze zoektocht naar dit ongelofelijke moment... hoe kunnen we bij onze tieners het verlangen wekken om het delen en zoeken in het geloof met de andere jongeren te beleven? Bedankt aan de jonge postulanten voor jullie attente aanwezigheid tijdens de maaltijd... Nogmaals bedankt aan jou broeder David en bedankt aan jou, broeder Pascal voor jullie zo treffende getuigenissen, zo krachtig omdat het een nieuwe hoop opwekt en het nieuwe manieren opent om het leven te onthalen dat voortdurend aan de deur van het hart klopt...

*Wat is het toch heerlijk
als mensen in vrede bij elkaar wonen.
Het is als de zalf-olie
die werd uitgegoten over het hoofd van Aäron*

*en die neerdruipt op zijn baard,
neerdruipt tot op de boord van zijn kleet.
Het is als de dauw van de berg Hermon
die neerdaalt op de heuvels van Sion.
Want daar geeft de Heer zijn zegen en leven voor eeuwig.*

Psalm 133

Agnieszka en Nicolas

* * *

Reeds lange tijd onthaalt Tiberiade: “Alles is ontstaan door het onthaal, alles zal blijven ontstaan worden door het onthaal.” (Jezus Onze stichter, p. 37).

Traditioneel is de zondag in Tiberiade een open dag. Tot aan de inperkingen boden wij een gezellig moment aan door na de vespers een vieruurtje aan te bieden. Maar wij hebben gemerkt dat deze traditie een beetje op-

Broeder Pascal en zuster Faustina met de uitgenodigden op zondag

... raakte... Veel van onze oude vrienden, trouw aan de vespers en het vieruurtje zijn vertrokken naar het Vaderhuis. Hoe onze manier van onthaal vernieuwen? Hoe reageren op de dorst naar verbondenheid en broederschap van onze tijd en van onze Kerk? Uit deze vragen werd een intuïtie geboren in het hart van onze broeder Bart: waarom niet voorstellen om van tijd tot tijd een “zondag anders” te beleven? Een meer substantieel, uitgebreid, gevarieerd onthaalmoment aanbieden,

Broeder Joseph, met een voet in het gips, zegt niet nee aan een voetbalmatch... en blijkt een uitstekende doelman te zijn!

zusters, vrienden...

Wat als dit “voor een lange tijd” niet alleen een tijdelijk verlangen uitdrukt, maar een diep verlangen is? Vanuit een dimensie van eeuwigheid in ons... Een verlangen dat teruggaat tot de “oorsprong”. Bij het begin van de relatie (vgl. M. Zundel). Wees gezegend, Agzka en Nicolas, omdat jullie de moed hadden om los te komen van de dagelijkse beslommingen, gezegend jullie allemaal die zich bij ons hebben aangesloten om dit moment samen te beleven...

Terwijl ik in mijn gedachten naar jullie gezichten kijk, kan ik niet anders dan denken aan de manier waarop Eloi Leclerc spreekt over evangelisatie en deze woorden in de mond legt van Sint Franciscus, in Wijsheid van een Arme:

“Heb je er ooit over nagedacht wat het is om mensen te evangeliseren? Een mens evangeliseren, zie je, is (...) je zo met hem te gedragen dat hij voelt en ontdekt dat er iets in hem is, iets groters en nobeler dan hij dacht, en zo te ontwaken tot een nieuw zelfbewustzijn. Dit is het, hem het Goede Nieuws verkondigen. Je kunt dit alleen doen door hem je vriendschap aan te bieden. Een

open voor iedereen als een uitbreiding van de zondagse eucharistie. Aanwezig zijn doorheen verschillende activiteiten: getuigenissen, wandeling, catechese, vragen en antwoorden, spelletjes, het Woord Gods; een namiddag samen doorbrengen, broeders,

echte vriendschap, onbaatzuchtig, zonder neerbuigendheid, gebouwd op vertrouwen en diepe achting. (...) De wereld van mensen is een enorm veld van strijd om rijkdom en macht. En veel lijden en wreedheden verbergen het aangezicht van God voor hen. Wij moeten onder hen de vreedzame getuigen van de Almachtige zijn, mensen zonder lusten en zonder minachting, in staat om echt hun vrienden te worden. Dit is onze vriendschap waar zij op wachten, een vriendschap die hen het gevoel geeft dat ze door God geliefd en gered zijn door Jezus Christus."

Bedankt Agnieszka en Nicolas voor het delen van jullie getuigenis! En als ook jij dit verlangen naar verbondenheid, naar broederschap dat in je hart woont zou volgen, wat zou er dan nieuw kunnen gebeuren in onze wereld?...

Broeder Pascal

INTERNATIONAAL KAMP voor jongeren
met onze broeders in **LITOUWEN**
van 4 t/m 10 juli 2022!
Binnenkort meer info en inschrijven op
www.tiberiade

De ploeg van Evangelie en Ontwikkeling in Congo met broeder Cyrille, alsook François-Xavier en Cécile die hen hebben vervoegd voor twee jaren.

KALENDER VAN DE FRATERNITEIT

JANUARI

Nazarethmaand (geen onthaal)

Di 18 Terugkeer uit Congo van br. François, Cyrille en Roger

Zo 30 **Zondag Anders**

FEBRUARI

Do 3-Zo 6 2 broeders en 2 zusters op missie in de school van Fourmies

Wo 9-Vr 18 Zuster Faustina en Broeder François op de STIM-sessie

Do 10 Herbronningsdag voor vrouwen (in Pondrôme)

Za 12 **Dag van de Zaaiers van het Evangelie**

Zo 13 **Profetische gezinnen in Pondrôme**

Ma 14-Vr 18 Sessie over de Franciscaanse spiritualiteit

Zo 20 Zondag Anders

Ma 21-Zo 27 Nazarethweek (geen onthaal)

MAART

Za 5-Zo 6 **WE van de Kinderen van de Oogst**

Za 5-Ma 14 Broeder François en zuster Asta bezoeken onze broeders en zusters in opleiding in Canada

Zo 13 **Zondag anders**

Do 17 Herbronningsdag voor vrouwen (in Pondrôme)

Do 17-5 april Broeder François bij onze broeders in Litouwen

Vr 18-Zo 20 Deelname aan het Missiecongres in Brussel

Za 19-Zo 20 WE voor verloofden "Een lichaam om zich te geven" in Pondrôme

Zo 20 **Profetische families in Lavaux**

Ma 21-Vr 25 Nazarethweek (geen onthaal)

Za 26 **Dag van de Zaaiers van het Evangelie**

APRIL

Di 5-Za 9 Noviciaatsessie

Do 14-Zo 17 **Paaskamp**

Ma 18-Vr 22 Nazarethweek (geen onthaal)

Za 23-Zo 24 **WE van de Zaaiers van het Evangelie**

Zo 24 **Zondag anders**

GEBEDSINTENTIES

1. Dank u dat u ons op een heel bijzondere manier in uw gebed hebt gedragen tijdens ons Generaal Kapittel in september: het was een sterk moment voor onze Fraterniteit. Wij vertrouwen de hele uitvoering ervan toe aan de Heer, elk van de broeders en zusters, vooral degenen die van land of van dienst veranderen. Bedankt om voor broeder François te bidden die deze nieuwe dienst als Algemeen Dienaar heeft aanvaard, evenals voor onze postulante broeders en zusters, Gustave, Jules, Ieva, Pauline en Reinhilde.
2. François-Xavier en Cécile zijn voor twee jaar naar Congo in de Portiuncula gegaan om zich aan te sluiten bij de Foyer Évangile et Développement (FED). Dank u voor uw gebed voor hen en de jonge Congolezen die betrokken zijn bij dit mooie project met Dokter Bien-Aimé. Wij blijven bidden voor Viktorija, Sarah en Thérèse, die zich met hart en ziel inzetten in de San-Damiano-gemeenschap in Sapang op de Filippijnen, waar Matthieu zich binnenkort bij hen zal voegen.
3. Heer, wij bidden voor onze kerk en voor elk van de gedoopten. Leer ons te luisteren naar de Heilige Geest, die ons oproept tot bekering en te leven in het hart van uw Paasmysterie, waar U uw leven met ons deelt en waar wij van U de gave van hoop, geloof, liefde ontvangen.
4. Ontferm U Heer over alle lijdende landen: Libanon, Syrië, Afghanistan, Birma en zovele anderen. Wees de troost en de kracht van uw kinderen die hun land moeten ontvluchten en op zoek zijn naar een gastvrij land. Leer ons, waar wij zijn, om gastvrijheid te cultiveren, ten eerste met onze dierbaren, dan met iedereen die wij ontmoeten.
5. Bedankt aan ieder van jullie die ons zo trouw in het gebed draagt. Wij plaatsen alles wat jullie dierbaar is bij de Eucharistie. Moge de Heer jullie vervullen met Zijn vrede. "Laat alle zorgen over aan de Heer, Hij zorgt voor jou!"